

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts dom den 2 mars 2021 i mål nr B 3927-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Chefsåklagare Lena Kastlund
Åklagarmyndigheten
Särskilda åklagarkammaren

Klagande (Tilltalad)

Lena KARIN Svensson, 19670716-4346
Lindhult 35
343 90 Älmhult

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Gunnar Larsson
Advokatfirman Gunnar Larsson
Advokathuset Kronoberg
Kronobergsgatan 4
352 33 Växjö

SAKEN

Stöld

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut och

- frikänner Karin Svensson,
- upphäver beslutet om avgift till brottsofferfonden, och
- beslutar att staten ska stå för kostnaden vid tingsrätten för försvararen.

Gunnar Larsson får ersättning av staten med 46 312 kr. Av beloppet avser 31 363 kr arbete, 4 825 kr tidsspillan, 862 kr utlägg och 9 262 kr mervärdesskatt.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Karin Svensson har yrkat att hovrätten ska frikänna henne.

Åklagaren har motsatt sig att tingsrättens dom ändras.

Åklagaren har i hovrätten framställt ett alternativt yrkande till stöld och gjort gällande att Karin Svensson i vart fall gjort sig skyldig till egenmäktigt förfarande enligt 8 kap. 8 § brottsbalken. Hon har justerat gärningsbeskrivningen genom att lägga till ”och tillgripit” efter orden ”olovligt tagit”.

BEVISNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. Förhören vid tingsrätten har spelats upp med ljud och bild.

Karin Svensson har i hovrätten åberopat läkarintyg och rapport från företagshälsovården.

På begäran av Karin Svensson har tilläggsförhör hållits med henne själv. Nya förhör har på begäran av Karin Svensson hållits med Caroline Svensson, Josefine Svensson, Magnus Johnsson, Staffan Käll, Charlotta Lindström och Erika Palencsar. På begäran av åklagaren har nya förhör hållits med Andreas Petré och Fredrik Paulin. På begäran av båda parter har nytt förhör hållits med Peter Tagesson.

De hörda har uppgett i huvudsak följande.

Karin Svensson: När hon var på polisstationen ringde Caroline Svensson som mådde psykiskt dåligt under den här tiden. Hon berättade för Caroline Svensson om kaffepaketet och att hon inte orkade köra in igen för att köpa kaffe. När hon var på polisstationen kollade hon runt men det var inte någon där. Hon hade kanske kunnat lägga en lapp efter sig men hon var stressad. Med tanke på den konflikt som fanns hade det inte spelat någon roll om hon la en lapp eftersom den hade tagits bort. Hon blev paff när hon kom hem och

såg att kaffeburken var full. Hon frågade Caroline Svensson om det var hon som köpt kaffe och sa samtidigt att hon hade lånat ett kaffepaket på jobbet.

Caroline Svensson: Hon är dotter till Karin Svensson. Vid tillfället bodde hon hemma eftersom hon inte mårde bra psykiskt. Den 13 augusti hade hon varit i sin egen lägenhet för att hämta kylvaror och ett paket kaffe för att fylla på till Karin Svensson. Senare samma dag frågade Karin Svensson om hon hade handlat. Hon berättade att hon varit i lägenheten och fyllt på kaffet. Karin Svensson sa då att hon hade lånat med sig kaffe på stationen eftersom hon tidigare samma dag hade glömt att köpa kaffe.

Josefine Svensson: Hon är dotter till Karin Svensson. Hon var ledig den 13 augusti. Hon ringde Karin Svensson som berättade för henne att hon var på polisstationen, att hon hade glömt att köpa kaffe och att hon skulle låna hem kaffe för att sedan köpa med nytt kaffe till jobbet. I polisförhör har hon berättat att arbetade den 13 augusti och att hon ringde Karin Svensson från arbetet någon gång mellan kl. 13 och 15. Det hade gått lång tid från händelsen till att hon hördes av polis och hon måste ha blandat ihop dagarna när hon hördes av polis. Idag minns hon inte vilken tid hon ringde Karin Svensson.

Magnus Johnsson: Han är särbo med Karin Svensson. Han var med vid husrannsakan och trodde först att något hade hänt någon av hans bonusdöttrar. En av de tre poliser som var med vid husrannsakan var högröd i ansiktet och gnuggade sig i ögonen. Innan poliserna åkte skrek den högröde ”tjuv” till Karin Svensson. Efter husrannsakan låg Karin Svensson på golvet och frågade om det hade hänt flickorna något. Han ringde hem döttrarna. De ringde även till Staffan Käll som inte visste vad allt detta handlade om. Karin Svensson upprepade ”jag har bara lånat ett paket kaffe” som i ett mantra.

Fredrik Paulin: Sedan augusti 2020 har han arbetat som serviceman på bland annat polisstationen i Älmhult. På stationen finns möjlighet att boka ett släp och låna verktyg. Allt sådant är inlåst och det är han som har nyckel till detta. Om någon kommer för att låna en skruvdragare har han inte frågat vad personen ska ha den till. Det har hänt vid ett tillfälle att han lånat ut en ”slagborr” till dagen efter. Han har tagit för givet att frågan om lån skett i tjänsten.

Peter Tagesson: Han har arbetat som gruppchef på stöd och service vid polisstationerna i Ljungby, Markaryd och Älmhult sedan två och ett halvt år. Sedan 1995 har han arbetat i områdena. Om material ska lånas från stationerna måste man fråga honom. På stationen finns möjlighet att boka ett släp för privat bruk. Telefonnummer måste anges vid bokning så att släpet lätt kan tas tillbaka. Det finns också en spolplatta som får användas privat för att spola av sin bil. Förbrukningsvaror så som tvättsvampar eller tvättmedel ingår inte. Vid ett tillfälle har en anställd frågat honom om att få låna flyttkartonger i samband med flytt, vilket han sagt nej till. Förbrukningsvaror så som toalettpapper och kaffe får man absolut inte låna. Han har aldrig stött på någon som har frågat om att få låna sådant material varför det är en ickefråga.

Staffan Käll: Han är vän till Karin Svensson. Hon ringde honom den 14 augusti och berättade att hon hade fått besök av sin chef och två andra poliser. Hon berättade att hon först hade trott att något hemskt hänt hennes döttrar men att det senare, efter att de gått in i huset, hade visat sig handla om ett kaffepaket som hon hade lånat. Hon var ganska uppriven.

Andreas Petré: Han och en kollega åkte tillsammans med Anders Karlsson för att genomföra husrannsakan hos Karin Svensson. Han visste att det handlade om ett kaffepaket. När de kom fram frågade Anders Karlsson henne om hon hade kaffepaketet. Efter att kaffepaketet hade tagits fram sa Anders Karlsson till henne att detta paket kom från stationen. Hon sa då att hon hade köpt paketet på vägen hem. Hon var med dem i köket hela tiden medan de letade. Så som han kan minnas var hon överraskad av att de var där och över situationen. Han uppfattade henne som ganska lugn.

Charlotta Lindström: Hon har arbetat sedan 2018 i receptionen på polisstationen bland annat i Älmhult. På stationen fick man låna släp, idrottshall, garage för biltvätt och verktyg. Det går till så att man frågar sin arbetsgrupp om lov. Hon hade inte lånat något om en kollega inte var på plats. I sådant fall hade hon lämnat en lapp. Det har inte förekommit lån av förbrukningsmaterial så som kaffe, toalettpapper eller diskmedel under hennes tid.

Erika Palencsar: Hon har arbetat med passverksamhet och hittegods vid polisstationen bland annat i Älmhult i 17 år. På stationen fick man låna släp, idrottshall till barnkalas,

tvätthall och verktyg. Hon fick vid ett tillfälle låna spännband över natten för att spänna fast sin studsmatta då det var storm ute. Hon frågade de som arbetade i garaget om lov. En gång blev hon nekad att få låna flyttkartonger. Hon skulle aldrig låna något utan att fråga. Hon vet inte om förbrukningsvaror har lånats ut.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Justeringen av gärningsbeskrivningen

Preskriptionstiden för brottet egenmäktigt förfarande har löpt ut och det finns därför begränsningar i möjligheten att justera åtalet. En sådan begränsning är att justeringen inte får innebära att en annan straffbestämmelse blir tillämplig än som omfattas av den ursprungliga gärningsbeskrivningen. Även med den ursprungliga gärningsbeskrivningen har det dock varit möjligt att döma för egenmäktigt förfarande. Under sådana förhållanden är åklagarens justering tillåten.

Skuldfrågan

Av utredningen framgår att Karin Svensson har tagit det aktuella kaffepaketet i köket på polisstationen utan samtycke från sin arbetsgivare. Därmed har hon gjort sig skyldig till ett sådant olovligt tagande som förutsätts för att det ska vara fråga om en stöld. Som tingsrätten redovisat är nästa fråga om hon gjort detta med tillägnelseuppsåt. Till grund för sin fällande dom har tingsrätten vid bedömningen av om tillägnelseuppsåt förelegat bl.a. tagit hänsyn till att det genom Anders Karlssons uppgifter är klarlagt att det inte funnits en sedvänja på polisstationen i Älmhult att anställda fick förmåner genom att låna från arbetsgivaren vid behov. Denna utgångspunkt har dock genom de nya vittnena i hovrätten visat sig vara felaktig. Flera polisvittnen har berättat att anställda på polisen i Älmhult och Ljungby haft just sådana förmåner vad avser lån av verktyg, slagborr, släpkärra, lokal för barnkalas och biltvätthall. Hovrätten konstaterar således att det funnits en sådan sedvänja på polisstationen i Älmhult.

Tillägnelseuppsåt måste förstås som ett förhållningssätt vid tidpunkten för tillgreppet. Frågan är alltså om det av utredningen går att fastställa vilken avsikt Karin Svensson hade

när hon tog kaffepaketet från köket. Hon har hävdats att hon då skulle låna kaffet och återställa ett exakt likadant paket på första arbetsdagen efter helgen. Hon hade nämligen tänkt att konsumera delar av innehållet i kaffepaketet och sedan återställa ett nytt likvärdigt.

I andra sammanhang brukar konsumtion av en tillgripen sak kunna tala för att man vid tillgreppet haft tillägnelseuppsåt. Någon konsumtion har inte ägt rum i detta fall, men Karin Svensson har berättat att det var hennes avsikt att konsumera delar av kaffet. Hon behövde dock inte konsumera något eftersom det visade sig att en av hennes döttrar som bodde hos henne hade köpt kaffe.

Tingsrätten konstaterade att Karin Svenssons uppgift om att hon lånat kaffepaketet inte i sig är så orimlig att den kan lämnas utan avseende. Hovrätten instämmer i denna bedömning. Vid bedömningen av om hennes uppgifter om lån har motbevisats av åklagaren, lade tingsrätten stor vikt vid Anders Karlssons uppgifter om vad som ägde rum vid den husrannsakan som ägde rum i Karin Svenssons bostad. Särskild stor betydelse hade de uppgifter som Karin Svensson lämnade till honom om att kaffet var inköpt på Willys. Även hovrätten utgår från att Karin Svensson sagt så vid detta tillfälle. Det är, som tingsrätten redovisat, uppgifter som talar mot hennes påstående om att hon hade för avsikt att låna kaffet.

Försvaret har åberopat en rad vittnen som ger stöd för att Karin Svenssons förhållningssätt vid tidpunkten för tagandet av kaffet inte var att tillägna sig det utan att endast låna det. Det är framför allt de båda döttrarnas vittnesmål som ger sådant stöd. Denna bevisning har försvagat åklagarens bevisning på ett sådant sätt att beviskravet för att Karin Svensson haft tillägnelseuppsåt inte längre kan anses vara uppfyllt. Det är därmed inte bevisat att Karin Svensson haft uppsåt att tillägna sig kaffet. Hon ska därför frikännas från stöld.

Åklagaren har som alternativ gärning i hovrätten gjort gällande att Karin Svensson har gjort sig skyldig till egenmäktigt förfarande. En sådan gärning förutsätter inte tillägnelseuppsåt. Begreppet olovligt tagande har dock inte riktigt samma innebörd i denna bestämmelse. När det gäller brottet egenmäktigt förfarande får därför den sedvänja som funnits på arbetsplatsen betydelse för om det kan anses vara fråga om ett sådant olovligt

tagande som förutsätts för det brottet. I doktrinen görs bedömningen att ett hypotetiskt samtycke kan ha betydelse för om det är fråga om ett olovligt tagande (se bl.a. Lexinos kommentar till 8 kap. 8 § brottsbalken). När en person ”lånar” en sak, under antagande av att man skulle ha fått tillstånd till detta om man kunnat fråga ägaren, är avsikten att saken ska återställas. Ett sådant lån från t.ex. en granne, kan enligt doktrinen, inte uppfattas som att man gör något orätt. Enligt samma kommentar kan ett tagande även vara lovligt på grund av lokal sedvänja.

Den lokala sedvänja som funnits på polisstationen, att anställda fick förmåner genom att låna från arbetsgivaren vid behov, får därför betydelse för bedömningen av om det är fråga om ett sådant olovligt tagande som avses för att det ska vara fråga om ett egenmäktigt förfarande. Det får anses oklart var gränsen för sådana förmåner har gått på arbetsplatsen. När det gäller de exempel som vittnena har hänvisat till har förmånen vida överstigit det belopp som är aktuellt i detta fall (t.ex. lån av lokal för barnkalas, tvätthall eller bilkärra). Vidare utgör lån av en biltvätthall ett exempel på när man på polismyndigheten har fått låna något där man samtidigt förbrukar något. Vid lån av en sådan hall får ju rimligen polismyndigheten stå för kostnader för el och vatten. De oklarheter som funnits på arbetsplatsen i fråga om vilka lån som är tillåtliga måste få genomslag i den straffrättsliga bedömningen i detta fall. Hovrättens bedömning är därför att den lokala sedvänja som funnits på polisstationen i Älmhult gör att det inte kan ha varit fråga om ett olovligt tagande när Karin Svensson lånade ett kaffepaket över helgen och därefter tänkte återlämna ett annat likadant kaffepaket till arbetsplatsen. Åtalet för egenmäktigt förfarande kan därför inte heller vinna bifall.

Sammantaget innebär detta att Karin Svensson ska frikännas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast den 18 november 2022

Hovrättsråden Christer Ganelind och Charlotta Schelvander, tf. hovrättsassessorn Malin Hellberg (referent) samt nämndemännen Rolf Lind och Christina Åkerman har deltagit i avgörandet.

Skiljaktig mening av hovrättsrådet Charlotta Schelvander och tf. hovrättsassessorn Malin Hellberg, se nästa sida.

Hovrättsrådet Charlotta Schelvander och tf. hovrättsassessorn Malin Hellberg är skiljaktiga i fråga om ansvar och anför följande.

Enligt 8 kap. 1 § brottsbalken ska den dömas för stöld som olovligen med tillägnelseuppsåt tar, dvs. tillgriper, något som tillhör annan under förutsättning att tillgreppet innebar skada. Med skada avses ekonomisk skada.

I likhet med majoriteten anser vi att det av utredningen framgår att Karin Svensson har tagit det aktuella kaffepaketet i köket på polisstationen utan samtycke från sin arbetsgivare. Därmed har hon objektivt sett gjort sig skyldig till ett sådant olovligt tagande som förutsätts för att det ska vara fråga om en stöld. I frågan om hon agerat med uppsåt att tillägna sig kaffepaketet gör vi följande överväganden.

Till en början kan det konstateras att det redan av Karin Svenssons egna uppgifter framgår att hon i gärningsögonblicket hade för avsikt att konsumera i vart fall delar av innehållet i kaffepaketet eftersom hennes eget kaffe hade tagit slut. Att hennes syfte när hon tog paketet från polisstationen var att konsumera kaffet har även döttrarna Caroline Svensson och Josefine Svensson gett uttryck för i sina förhör i hovrätten. På grund av det och eftersom konsumtion/förbrukning av en sak är ett typfall när tillägnelseuppsåt anses finnas, är det utrett att Karin Svensson när hon tog kaffepaketet hade uppsåt att tillägna sig detta.

Karin Svensson har dock invänt att hon i enlighet med den ”lånekultur” som enligt henne gällde på polisstationen, endast lånade kaffepaketet i betydelsen att hon avsåg att vid ett senare tillfälle återställa ett nytt likvärdigt kaffepaket. Hennes uppgifter i den här delen är inte i sig så orimliga att de kan lämnas utan avseende. Invändningen kan därför, för det fall den inte motbevisas, få betydelse för frågan om hon hade uppsåt i förhållande till att hennes tillgrepp utgjorde ett olovligt tagande. Invändningen kan också få betydelse för frågan om hennes tillgrepp innebar ekonomisk skada för polismyndigheten. Någon sådan skada har nämligen vid tillgrepp av ett stöldobjekt inte uppstått om gärningsmannen lämnar en fullgod kompensation för det tagna. En kompensation kan ges genom att

gärningsmannen före eller samtidigt med tillgreppet lämnar ersättning för fulla värdet av det tillgripna eller om gärningsmannen lämnar en fullgod fordran som betalning. I det sistnämnda fallet måste det då på något sätt framgå att gärningsmannen är villig att ersätta värdet av det tagna. Denne ska även kunna betala.

Frågan är då om åklagaren har motbevisat Karin Svenssons invändning. Vi gör i den frågan följande bedömning.

Karin Svenssons påstående att hon hade uppfattningen att det fanns en sedvänja som innebar att anställda fick ”låna” rena förbrukningsvaror så som kaffe från sin arbetsgivare, framstår i sig som högst osannolikt. Vidare har Peter Tagesson, som var gruppchef och ansvarade för utlåning av material, med bestämdhet förklarat att det inte var tillåtet. Också Anders Karlsson har uppgett att det inte fanns någon sedvänja som innebar att personalen fick låna ”grejer på det sättet”. Av förhören med Fredrik Paulin, Peter Tagesson, Charlotta Lindström och Erika Palencsar har det visserligen framgått att personal fick låna lokal för barnkalas, tvätthall, släp och vissa verktyg vid polisstationen. Däremot har ingen av dem uppfattat att det var tillåtet att ”låna” förbrukningsvaror så som exempelvis kaffe. På grund av det som nu har sagts framstår det som uppenbart att också Karin Svensson var medveten om att hon inte hade polismyndighetens tillstånd att ta kaffepaketet. Det är därmed utrett att hon hade uppsåt till att hennes tillgrepp av kaffepaketet utgjorde ett olovligt tagande.

När det sedan gäller Karin Svenssons uppgifter om att hon var villig att kompensera för kaffepaketet genom att vid ett senare tillfälle återställa ett nytt likvärdigt sådant konstaterar vi, i likhet med tingsrätten, att det genom Anders Karlssons berättelse om det som utspelade sig under husrannsakan i hennes bostad är klarlagt att hon då på ett tydligt sätt och vid upprepade tillfällen påstod att hon hade köpt kaffepaketet på Willys. Att hon uttryckte sig så bekräftas dessutom av Andreas Petrés uppgifter. Vi noterar därtill att det av Anders Karlssons berättelse framgår att Karin Svensson, ställd inför faktumet att kaffepaketet kunde konstateras tillhöra Polismyndigheten, sa att hon inte alls förstod hur det kunde komma sig att det hade hamnat hemma hos henne. Det står också klart att Karin Svensson när hon tog kaffepaketet inte på något sätt gav det till kända för Polismyndigheten, vilket enkelt hade kunnat göras genom att hon lämnade en lapp om

detta. Denna bevisning talar mycket starkt mot Karin Svenssons uppgift om att hon endast ”lånade” kaffet och alltså i gärningsögonblicket avsåg att kompensera detta med ett likvärdigt kaffepaket.

Det är visserligen så att Karin Svenssons uppgifter i den här delen får ett visst stöd av det som döttrarna Caroline Svensson och Josefine Svensson har berättat. De har båda uppgett att Karin Svensson i anslutning till att hon tog kaffepaketet till dem sa att hon ”lånade” detta. Vid värderingen av deras uppgifter måste dock beaktas att de är närstående till Karin Svensson och därför inte har lämnat sina uppgifter under ed samt att de båda två har hörts först i hovrätten och långt efter händelsen. Deras uppgifter ska därför värderas försiktigt. Josefine Svensson har dessutom ändrat sina uppgifter i väsentliga delar, vilket påverkar bevisvärdet ytterligare. Att Karin Svensson inför sin särbo Magnus Johansson, enligt vad han har berättat, ”som i ett mantra” upprepade att hon bara hade lånat kaffet har också ett begränsat bevisvärde i sammanhanget. Detta eftersom det av Magnus Johanssons uppgifter framgår att hennes uttalanden skedde efter att det vid husrannsakan hade upptäckts att hon hade tagit det aktuella kaffepaketet. De övriga vittnen som Karin Svensson åberopat har inte lämnat några utförliga detaljer om hennes avsikter varför de inte ger något närmare stöd till hennes uppgifter.

Mot denna bakgrund bedömer vi att de uppgifter som Karin Svensson har lämnat i den här delen och den bevisning som hon har lagt fram till stöd för sina uppgifter, inte minskar det mycket starka bevisvärde som Anders Karlssons och Andreas Petrés berättelser har. Det är därför ställt utom rimligt tvivel att Karin Svensson före eller samtidigt med att hon tillgrepp kaffepaketet inte lämnade någon kompensation för detta. Hennes tillgrepp innebar därmed skada, vilket hon måste ha insett.

På grund av det som nu har sagts kommer vi precis som tingsrätten fram till att det är bevisat att Karin Svensson olovligt med tillägnelseuppsåt har tagit det aktuella kaffepaketet och att tillgreppet har inneburit skada för polismyndigheten. Vi instämmer i tingsrättens bedömning att gärningen ska rubriceras som stöld. Karin Svensson ska därför dömas för stöld i enlighet med åtalet. Vi gör samma bedömning som tingsrätten i fråga om påföljd. Enligt vår mening ska därför tingsrättens domslut fastställas.

Överröstade i denna del är vi i övrigt ense med majoriteten.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Avdelning 2

DOM
2021-03-02
meddelad i
Växjö

Mål nr: B 3927-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Lena KARIN Svensson, 19670716-4346
Lindhult 35
343 90 Älmhult

Ombud och offentlig försvarare:

Förbundsjurist Jonas Wiberg
c/o Polisförbundet
Box 5583
114 85 Stockholm

Åklagare

Chefsåklagare Lena Kastlund
Åklagarmyndigheten
Särskilda åklagarkammaren
205 90 Malmö

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Stöld, 8 kap 1 § brottsbalken
2020-08-13

Påföljd m.m.

Villkorlig dom

Lagrum som åberopas

29 kap 3 § 2 st brottsbalken

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Jonas Wiberg får ersättning av staten med 48 675 kr. Av beloppet avser 28 500 kr arbete, 10 440 kr tidsspillan och 9 735 kr mervärdesskatt. Av denna kostnad samt av kostnad för tidigare förordnad offentlig försvarare ska Karin Svensson betala till staten 14 603 kr.

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Kungsgatan 8

Telefon

0470-560 100

Öppettider

måndag - fredag

08:00-16:00

Postadress

Box 81

351 03 VÄXJÖ

E-post

vaxjo.tingsratt@dom.se

Webbplats

www.domstol.se/vaxjo-tingsratt

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat enligt stämningsansökan, se **domsbilaga 1**.

Karin Svensson har vidgått de faktiska omständigheterna men bestritt ansvar för brott under anförande av att hon saknat uppsåt att olovligen tillgripa aktuellt paket kaffe.

UTREDNINGEN

Bakgrund och stridiga förhörhållanden: Karin Svensson har varit polis i 33 år. År 2009 råkade hon ut för en halkolycka och drabbades av flera diskbräck. Det tog lång tid innan hon kunde återgå i tjänst. Under rehabiliteringen satt hon först i rullstol för att därefter övergå till gåstol och slutligen ta sig fram på kryckor. Efter rehabiliteringen var hon tillbaka i tjänst på deltid. Under 2012 råkade hon ut för en trafikolycka och åsamkades ytterligare fyra diskbräck. Försäkringskassan ville ge henne sjukpension men Karin Svensson ville fortsätta arbeta så länge det var möjligt. Under 2016 blev hon stelopererad. Vid polisens omorganisation 2016 blev hon först omplacerad till Kristianstad. Då Karin Svensson på grund av sina fysiska begränsningar inte kunde dagspendla från bostaden i Älmhultstrakten till Kristianstad blev hon slutligen placerad på den lokala polisstationen i Älmhult. Hon arbetade halvtid, bland annat i receptionen. Lokalområdeschef var Anders Karlsson och från och med 2018 tillsattes en gruppchef på Älmhultkontoret. Denna tjänst upprätthölls fram till mitten av 2020 av Niklas Petersson. Karin Svensson och Niklas Petersson kom inte överens. – Under försommaren 2020 hade det försvunnit såväl kaffe som kontorsmaterial från polisstationen i Älmhult. Det anmäldes för internutredning och chefsåklagaren Lena Kastlund ledde förundersökningen. Under sommaren 2020 beslutade Lena Kastlund att delge Karin Svensson misstanke om stöld från arbetsgivaren. Karin Svensson hade semester och skulle återgå i tjänst måndagen den 17 augusti 2020 och först därefter var tanken att hon skulle delges brottsmisstanken. Under sommaren 2020 hade Niklas Petersson på eget bevåg gjort diskreta markeringar på de i köksförrådet förvarade kaffepaketet. – Under kvällen torsdagen den 13 augusti 2020 loggade Karin Svensson

in på poliskontoret i Älmhult. Hennes besök var kortvarigt. På morgonen fredagen den 14 augusti 2020 noterades att två kaffepaket försvunnit från kaffeförrådet i köket. Kontakt togs omedelbart med Lena Kastlund som beslutade om husrannsakan hos Karin Svensson. Anders Karlsson jämte två polismän från Växjö åkte ut och gjorde husrannsakan på den gård utanför Älmhult där Karin Svensson bor. Vid husrannsakan påträffades ett öppnat kaffepaket som visade sig ha den diskreta märkning som Niklas Petersson gjort på kaffepaketerna som förvarade i köksförrådet på polisstationen i Älmhult.

Hörd över åtalet har Karin Svensson lämnat en ytterst detaljerad beskrivning av sin tjänstgöring som polis samt gett uttryck för uppfattningen av att Niklas Petersson jämte ytterligare två anställda på polisstationen i Älmhult trakasserat henne. Vad gäller åtalet har Karin Svensson i huvudsak uppgett följande: Hon hade semester i juli och augusti 2020. Som brukligt innan hon återgick i tjänst efter semester besökte hon sin arbetsplats för att se vad som fanns att göra inför återkomsten. Dessutom förvarade hon personligt material som bodelningshandlingar på polisstationen. Detta för att hennes barn inte skulle se handlingarna. Skilsmässan var mycket infekterad. Hon behövde även hämta sina bodelningshandlingar. Först besökte hon Willy:s köpcenter för att handla mat. När hon kommit in på polisstationen kom hon på att hon glömt att köpa kaffe. Då hantverkare skulle komma på fredagen var hon tvungen att ha kaffe hemma. Hon orkade inte åka tillbaka till Willy:s för att köpa kaffe utan kom på att hon kunde låna kaffe på polisstationen för att senare återställa ett paket motsvarande det hon lånat. Hon tog därför ett paket kaffe från förrådet i köket och begav sig hem. När hon kom hem noterade hon att hennes dotter hade köpt kaffe och hon ställde in kaffepaketet i en hylla för att ta det med sig på måndagen och ställa tillbaka det i förrådet. På fredagen, efter det att hantverkarna anlät, kom två silverfärgade Volvo V 90 in på gårdsplanen. Ut ur bilarna steg dels Anders Karlsson dels två yngre män. Anders Karlsson grät och hon bibringades uppfattningen att han skulle meddela henne något tråkigt besked som att ett av hennes barn omkommit. Hon blev helt chockad. Anders Karlsson visade upp något papper och sa att de skulle gå in i huset. Han sa något om ”kaffe”. Hon uppfattade det som att hon skulle sätta på kaffe. De två andra polismännen rotade runt i skåpen i köket. Den ene av dem hittade paketet kaffe hon

Avdelning 2

lånat på polisstationen. Hon har inget minne av att Anders Karlsson frågade var hon köpt kaffet. Hon har inte heller på grund av sitt upprivna tillstånd något minne av att hon sagt att hon köpt kaffepaketet på Willy:s. När hon tog kaffepaketet lämnade hon inte något meddelade. Det var inte behövligt eftersom det fanns en sedvänja på polisstationen om att låna saker och ting. Man kunde exempelvis låna släp eller tvätta sin bil på polisstationen.

På båda parter begäran har vittnesförhör ägt rum med Anders Karlsson som i allt väsentligt uppgivit: Han har varit områdeschef sedan år 2000. Han har ingen konflikt med Karin Svensson. Under våren 2020 upptäcktes att det vid flera tillfällen försvunnit kaffe från polisstationen i Älmhult. Förhållandet anmäldes för internutredning. Chefsåklagare Lena Kastlund som ledde utredningen gav honom besked om att Karin Svensson, när hon återkom från semestern, skulle delges misstanke om stöld av kaffe. På eget initiativ märkte Niklas Petersson diskret de kaffepaket som förvarades i köksförrådet. På morgonen den 14 augusti noterades att två kaffepaket försvunnit från förrådet i köket och att det endast varit Karin Svensson som loggade in på stationen under tid då kaffepaketerna kunnat försvinna. Han fick då samma dag av Lena Kastlund ett beslut om husrannsakan hon Karin Svensson. Tillsammans med två yngre kollegor från Växjö begav han sig ut för att utföra husrannsakan. När han kom till Karin Svenssons bostad underrättade han henne om anledningen till besöket. Han sa att hon var misstänkt för stöld av kaffe och visade upp beslutet om husrannsakan. Hon förnekade detta bestämt redan innan de gick in i huset. När en av kollegorna från Växjö tog fram ett kaffepaket förklarade hon vid upprepade tillfällen att hon köpt paketet på Willy:s. Anders Karlsson såg märkningen som Niklas Petersson gjort och konfronterade Karin Svensson med detta. Hon vidhöll att hon köpt paketet på Willy:s. Tyvärr gjordes ingen mera ingående husrannsakan såsom att kontrollera sopor och liknande för att se om det även fanns paket med märkning där innehållet tömts i en kaffeburk. Det påträffades nämligen även en kaffeburk full med kaffe. Niklas Petersson har konfronterats med det beslagtagna paketet kaffe och vidgått att det är ett av de paket han märkt. Det finns ingen sedvänja på polisstationen i Älmhult av innebörd att personal fick låna material eller annat från arbetsplatsen.

På Karin Svenssons begäran har vittnesförhör ägt rum med Niklas Petersson som bekräftat att det var han som utförde aktuell märkning av kaffepaket. Han har vidare bekräftat att förhållandet mellan honom och Karin Svensson var ansträngt och att han på grund härav inte orkade vara gruppchef utan sade upp sig från denna syssla och övergick till utredningstjänst.

DOMSKÄL

Ansvardelen

I målet är ostridigt att Karin Svensson tagit aktuellt paket kaffe från sin arbetsgivare. Frågan i målet är om hon gjort detta med tillägnelseuppsåt. Den förklaring Karin Svensson lämnat av innebörd att hon endast lånat kaffepaket är inte i sig så orimlig att den kan lämnas helt utan avseende. Åklagaren har för bifall till åtalet därför att vederlägga hennes påstående.

Genom Anders Karlssons uppgifter är klarlagt att det inte såsom Karin Svensson hävdade funnits en sedvänja på polisstationen i Älmhult att anställda fick förmåner genom att låna från arbetsgivaren vid behov. Mot bakgrund härav hade det funnits anledning för Karin Svensson för det fall hon avsåg att ”låna” ett paket kaffe att lämna ett meddelade därom när hon tog kaffepaketet.

Genom Anders Karlssons uppgifter är vidare klarlagt dels att han vid ankomsten till Karin Svensson informerat henne om att det var fråga om en husrannsakan i anledning av misstanke om stöld av kaffe från polisstationen i Älmhult. Som polisman är Karin Svensson väl införstådd med vad en husrannsakan är och varför sådan utförs. Vidare är genom Anders Karlssons vittnesmål klarlagt att Karin Svensson vid upprepade tillfällen förklarat att det kaffe som fanns i hennes bostad var inköpt på Willy:s. Hon har till och med efter det att aktuellt kaffepaket med märkning tagit fram från ett av köksskåpen vidhållit att detta paket inköpts på Willy:s.

Tingsrätten finner genom Anders Karlssons vittnesmål Karin Svenssons uppgift om att hon endast "lånat" aktuellt paket kaffe vederlagd. Hon skall därför fällas till ansvar för att otillbörligen med uppsåt ha tillägnat aktuellt paket kaffe. Trots att värdet av det tillgripna godset är lågt är det med hänsyn till att den är fråga om tillgrepp av polisman från arbetsgivare att bedöma som stöld.

Påföljdsdelen

Karin Svensson är tidigare ostraffad.

Av yttrande från Polisens Ansvarsnämnd framgår att Karin Svensson för det fall hon fälls till ansvar för brottet med största sannolikhet kommer att avskedas.

Påföljden bör bestämmas till villkorlig dom. En villkorlig dom skall normalt sett förenas med böter. Med hänsyn till att Karin Svensson med största sannolikhet kommer att skiljas från sin tjänst som polis saknas skäl att förena den villkorliga domen med böter.

Övrigt

Karin Svensson bör med hänsyn till sina inkomstförhållanden återbetala viss del av kostnaderna för försvaret.

Då fängelse ingår i straffskalan för brottet skall Karin Svensson erlægga lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Jonas Wiberg har yrkat ersättning för arbete motsvarande 38 timmar, nästan en hel veckas arbete. Anledning saknas att ifrågasätta att Jonas Wiberg lagt ner arbete i denna omfattning. Fråga är om målet fordrat arbete i denna omfattning. Målet rör i mångt och mycket ostridiga förhållanden. Fråga är endast om Karin Svenssons uppsåt. Förvisso kan konstateras att Karin Svensson varit en krävande klient, oaktat detta finner tingsrätten Jonas Wiberg skäligen gottgjord med en ersättning för arbete

VÄXJÖ TINGSRÄTT

DOM
2021-03-02

Mål nr: B 3927-20

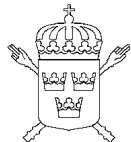
Avdelning 2

motsvarande 20 timmar. Det kan därvid anmärkas att ersättning sättes i 2021 års timkostnadsnivå då målet avdömes 2021.

ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE, se domsbilaga 2 (TR-01)

Överklagandet ställs till Göta Hovrätt och ges in till tingsrätten senast den 23 mars 2021.

Lars-Olle Larsson

Växjö tingsrätt
B 3927-20

Åklagarbundet

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Avdelning 2

INKOM: 2020-09-22
MÅLNR: B 3927-20
AKTBIL: 6

Stämningsansökan

Tilltalade

Lena Karin Svensson (19670716-4346)
Företräds av advokat Linda Björnsdotter.

Ansvaryrkanden m.m.

STÖLD

0150-K3239-20

Karin Svensson har olovligen tagit ett paket Zoega kaffe värt omkring 38 kr. Det hände den 13 augusti 2020 på Svenssons arbetsplats på polisstationen Bäckgatan 17, Älmhults kommun. Tillgreppet innebar skada.

Karin Svensson begick gärningen med uppsåt att stjäla.

Lagrums: 8 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Polismyndigheten, Region syd, LPO Ljungby
Inget anspråk

Muntlig bevisning

- Förhör med den tilltalade **Karin Svensson** som vidgår att hon tagit kaffet från polisstationen, men förnekar brott.
- Förhör med vittnet **Anders Karlsson**, polisinspektör, angående vad Svensson inledningsvis uppgav om kaffet vid husrannsakan och om identifieringen av det märkta kaffepaketet för att bevisa gärningspåståendet.

Övrig bevisning

- Fotografi av det märkta beslagtagna kaffepaketet (fu-prot sid 3).

2. Inpasseringsloggar från polishuset (fu-prot sid 5-12, särskilt sid 9).

Handläggning

Följande personalia bör inhämtas: Då Svensson är polis bör yttrande inhämtas från Personalansvarsnämnden, Polismyndigheten, Box 12256, 102 26 STOCKHOLM, personalansvarsnamnden.hr@polisen.se.

Målet kan avgöras med åklagaren närvarande per videolänk. Åklagaren önskar närvara från Göteborgs tingsrätt.

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: en timme.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se